

KUREWNIK (9) *sb m*

e jasne.

sg N kurewnik (6). ◇ pl N kurewnicy (1). ◇ G kurewników (1). ◇ A kurewniki (1).

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu.

1. *Mężczyzna żyjący rozpustnie; scortator Mącz, Calep; moechus, pudicitiae expugnator, sturpator Mącz; aquariolus, ganeo Calep (9) : Sturpator, Kurewnik/ fromotnik białych głów. Mącz 424a, 228d, 330b, 374a; Calep 86a, 447a, 956b.*

Szeregi: »kurewnicy i cudzołożnicy« (2): Ale kurewniki y cudzołożniki będyze Bog łądził [fornicatores enim et adulteros Vulg Hebr 13/4] KromRozm I C2; Mącz 142b.

[»szkortarze a kurewniki«: Duchowne zową na świecie czo napfotliwíze szkortarze a kurewniki/ abowiem oni Zon niemaią/ złemu Duchowi kwoli żywą Ekonom e3v.]

2. *[Stręczyciel: Lenones [...] qui muliebrem impudentiam et turpitudinem vendunt... Ruffyanowye [!], Kurewniczi Cervus F 1540/294v.]*

Synonimy: 1. cudzołożnik, fryjerz, gach, gamrat, miłośnik, nałożnik, nieczysty, nierządnik, porobnik, rozpustnik, sprosник, szkortarz, szkortator, wszetecznik; 2. rufijan, zamtuźnik.

*Cf **KURWIARZ, KURWOGOSPODARZ***